

Παράκληση του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου του Τήρων

Ὁ Ἱερεύς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ψαλμός ρμβ´ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἅπ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποιήσον μοί τό πρῶν τό ἔλεός σου, ὅτι ἐπί σοῖ ἤλπισα γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἦρα τὴν ψυχὴν μου ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθεία. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος ἄ'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καί ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος β'. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν μέ, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχος γ'. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τόν γενναιότατον Χριστοῦ στρατιώτην, καί εὐσεβῶν Χριστιανῶν τόν
προστάτην, ὑμολογοῦντες κράζωμεν ἐκ βάθους ψυχῆς· Ἄγιε Θεόδωρε, ταῖς
ἐνθέρμοις λιταῖς σου, δαιμονικοῦ τεχνάσματος, καί αἰρέσεως πάσης, τούς σούς
οἰκέτας λύτρωσαι, Σεπτέ, καί νόσου πάσης ταχέως ἀπάλλαξον.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τά, δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀναξιοὶ εἰ μή γάρ
σύ προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ
διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ σούς γάρ
δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν' (50)

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημα μου ἐπὶ πλεῖον πλῆνον μέ ἀπό τῆς ἀνομίας
μου καί ἀπό τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισον μέ. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ
γινώσκω, καί ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός. Σοί μόνῳ ἤμαρτον καί
τό πονηρόν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καί
νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σέ. Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησε μέ ἡ μήτηρ μου. Ἴδού γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τά ἄδηλα καί τά κρύφια
της σοφίας σου ἐδήλωσας μοί. Ραντιεῖς μέ ὑσώπω, καί καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς μέ, καί ὑπέρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοί ἀγαλλίασιν καί
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀποστρεψον τό πρόσωπόν
σου ἀπό τῶν ἁμαρτιῶν μου καί πάσας τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν
καθαράν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καί πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις
μου. Μή ἀπορρίψης μέ ἀπό τοῦ προσώπου σου καί τό πνεῦμά σου τό ἅγιον μή

άντανέλης ἄπ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοί τήν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καί πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξον μέ. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδοῦς σου, καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι μέ ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν ολοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην και τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιῶν, καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλήμ τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριον σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τάς Ὠδᾶς τοῦ Κανόνος.

Ὠδή ἄ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρᾶν διοδεύσας.

Θεόδωρε Μάρτυς ἐν Οὐρανοῖς, σύν Ἀγγέλοις χαίρων, τούς τιμώντας σέ εὐλαβῶς, καί προσκαλούμενους σέ κινδύνων, καί περιστάσεων καί νόσων διασωσον.

Εἰς ἄθεον δόγμα, Μάρτυς Χριστοῦ, σωτήρ στεφάνης καί ὑπέρμαχος κραταιός, πάσιν εὐσεβέσιν ἐκ βρωμάτων, θεοστυγῶν αὐτοῦς κολλύβοις ρυσάμενος.

Ὁ στέφος ἀμάραντον ἐκ Θεοῦ, λαβῶν Χριστοῦ Μάρτυς, καί τοῖς Μάρτυσι συσκηῶν, φύλαττε λιταῖς σου τούς ἐν πίστει, καί εὐλαβείᾳ σὴν Μνήμην γεραίροντας.

Θεοτόκιον

Σοφίαν καί Λόγον τόν τοῦ Πατρός, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τά χαλεπά, θεράπευσον πάθη, ὦ Παρθένε, καί αἰωνίου χαρᾶς μέ, ἀξίωσον.

Ὠδή γ΄. Σύ εἰ τό στερέωμα

Ὑμνους, ὦ Θεόδωρε, νῦν ἐτησίους προσάγω σοί, καί ἐκ ψυχῆς δέομαί σου, Μάκαρ, ἐκ κίνδυνων μέ λύτρωσαι.

Στήριγμα, Θεόδωρε, τῷ σῶ οἰκέτῃ γενήθητι, καί τήν ὀρθήν καί ἀγίαν Πίστιν, ταῖς πρεσβείαις σου κράτυνον.

Ἔχω τήν καρδίαν μου, προσηλωμένην, Θεόδωρε, ἐπί σοῖ νῦν, τῆς σῆς προστασίας, καί τῆς σκέπη; δεόμενος.

Θεοτόκιον

Ἐχων σέ βοήθειαν, οὐκ αἰσχυρθήσομαι, Παναγνέ, Μῆτερ Θεοῦ· ἔχων σέ προστάτιν, οὐ πτοοῦμαι τήν κόλασιν.

Ὡδή δ´. Εἰσακήκοα Κύριε

Μπάρων ὡς διέσωσας, τῶν τοῦ Παραβάτου βρωμάτων, Ἄγιε, τοὺς πιστοὺς οὕτω τοὺς δούλους σου, τῆς αἰρετιζόντων λώβης φύλαξον.

Ἐκ κινδύνων καὶ θλίψεων, πάντας ἀδοκῆτων, Μάρτυς Θεόδωρε, διαφύλαττε ἀπήμαντον, τὸν πιστῶς τῆ σκέπη σου προστρέχοντα.

Λυτρωτής, ὦ Θεόδωρε, ὄντως εὐσεβούντων σύ ἀναδέδειξαι, διαλύσας διατάγματα, Ἰουλιανοῦ τῆ ἐπινοία σου.

Θεοτόκιον

Ρῶσιν δίδου μοί, Παναγνέ, καὶ τήν ζοφεράν ψυχὴν μου καταύγασον, αἴγλη θεία· σύ γάρ ἔτεκες, φῶς τὸ ἐνυπόστατον, Παναμώμητε.

Ὡδή ε´. Φώτισον ἡμᾶς

Πόθω καὶ χαρὰ, ὑμνωδίας σοί προσάγοντας, ἐκ τῶν τεχνασμάτων τοῦ πονηροῦ, ἀβλαβεῖς τηρεῖσθαι δεόμεθα, Θεόδωρε.

Ὡς τίς ἀριστεύς, τάς πλεκτάνας οὖν συνέτριψας, τοῦ Ἀποστάτου καὶ τοὺς εὐσεβεῖς, Μάρτυς Θεόδωρε, πανσόφως σύ διέσωσας.

Δέου τοῦ Θεοῦ, ὦ Θεόδωρε Πανεύφημε, ἐκ παντός κινδύνου καὶ χαλεπῶν, νόσων ρυσθῆναι, καὶ αἰρέσεων τοὺς δούλους σου.

Θεοτόκιον

Ἄχραντον Ἀμνόν, συλλαβοῦσα, Παναμώμητε, αἴροντα βροτῶν ἀμαρτήματα, λύσιν δυσώπει αὐτῶν, δοῦναι μοί τῷ δούλῳ σου.

Ὡδή στ´. Ἰλασθητί μοί Σωτήρ

Ὡς μάταιον καὶ σαθρόν, τοῦ Ἀποστάτου τό πρόσταγμα, Θεόδωρε θαυμαστέ, ποτέ σύ κατήσχυνας, οὕτω νῦν ματαίωσον, δρακόντειους δόλους, καὶ ἡμᾶς ἄτρωτους φύλαξον.

Ρωσθεῖς δυνάμει Θεοῦ, τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχος, Θεόδωρε πεφυκῶς, τήν πλάνην ἐμείωσας· καὶ νῦν ἰκετεύω σέ, τῶν παθῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Ἐνθέω καί εὐσεβεῖ, ζήλω ὡς πάλαι διέσωσας, τούς Ὁρθοδόξους Σοφέ, βουλῆς τοῦ ἀλάστορος· οὕτω διαφύλαξον, ἡμᾶς ἀσαλεύτους, ἐν τῇ Πίστει σου δεόμεθα.

Θεοτόκιον

Φωτός νεφέλη σύ εἶ, καί τοῦ Θεοῦ θρόνος ἔνδοξος, Παρθενομήτορ Ἀγνή· ψυχῆς οὖν τά ὄμματα, τῆς ἐμῆς νῦν φώτισον, καί παθῶν ἀχλύος, τήν καρδίαν μου καθάρισον.

Διασωσον ἐρεσχελείας ἀπάσης ἐχθρῶν ἐχθίστων, Θεόδωρε Ἀθλητά, ἡμᾶς τούς πόθω τιμώντας σέ, ὡς ἔτοιμος βοηθός Ὁρθοδόξων.

Ἄχραντε, ἡ διάλογου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικήν παρρησίαν.

Ὁ Ἱερεὺς Μνημονεύει· εἴτα τό Κοντάκιον Ἦχος β'.

Προστάτα τῶν Πιστῶν ἀκαταίσχυντε, καί μεσίτα τῶν δεομένων ἐτοιμότατε, μή παρίδης ἡμῶν τῶν δεομένων σου, τάς οἰκτρᾶς φωνᾶς, ἀλλά προφθασον ὡς συμπαθῆς, καί ἀπάλλαξον ἡμᾶς, τῶν Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε, πάσης κακουχίας καί περιστάσεως, καί σῶσον ἡμᾶς ταῖς ἐνθέρμοις σου, πρὸς τόν Κύριον δεήσεσι.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον. Ἦχος. δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ· ὁ Θεός Ἰσραήλ, αὐτός δώσει δύναμιν καί κραταίωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ· εὐλογητός ὁ Θεός:

Στίχος. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν, Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ.

Εὐαγγέλιον. Ἐκ τοῦ κατά Λουκᾶν (κά'. 12-19).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Προσέθετε ἀπό τῶν ἀνθρώπων· ἐπιβαλοῦσι γάρ ἐφ' ὑμᾶς τάς χεῖρας αὐτῶν καί διώξουσι, παραδίδοντες εἰς συναγωγᾶς καί φύλακας, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καί ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δέ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τάς καρδίας ὑμῶν μή προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γάρ δώσω ὑμῖν στόμα καί σοφίαν, ἥ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδέ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δέ καί ὑπὸ γονέων καί ἀδελφῶν καί συγγενῶν καί φίλων· καί θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν· καί ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τό ὄνομά μου· καί θρίξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μή ἀποληται. Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τάς ψυχᾶς ὑμῶν.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς του Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἀπάλλαξον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τά πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ὁ Θεός κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καί κατὰ τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Καί τό παρόν Προσόμοιον

Ἦχος Πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι

Λαμπρά καί χαρμόσυνος, ἡ Παναγία σου Μνήμη, Θεόδωρε ἔνδοξε, ἐφέστηκε σήμερον, ἡμῖν ἅπασι Σύ γάρ θαυμάσιε, τόν λαόν ἄχραντον, τοῦ Κυρίου ποτέ ἔσωσας, ἐν ἐνὶ θαύματι, κολλύβοις κορέσας, Πανάγιε· καί νῦν σέ ἱκετεύομεν, ρύσαι φυλευσπλάγχχνως ἐκ θλίψεως, καί λύμης παντοίας, αἰρέσεως καί πάσης ἀπειλῆς, ἐχθρῶν ἀπίστων, πρεσβείαις σου, ἐνθέοις τοὺς δούλους σου.

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου ἐπισκεψαι τόν κόσμον σου ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς. Ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καί καταπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τά ἐλέη σου τά πλούσια πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιῦ Σταυροῦ προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων ἱκεσίαις τοῦ Τιμίου καί Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων ὧν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων ἱεραρχῶν καί οἰκουμενικῶν διδασκάλων Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καί Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καί Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τῶν Θαυματουργῶν τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγαλομαρτύρων Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρων Τύρωνος καί Στρατηλάτου, τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καί Ἐλευθερίου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης. Τοῦ ἁγίου ..... (τῆς ἡμέρας), καί πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομεν σέ, μόνε πολυέλεε Κύριε. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν δεομένων σου καί ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδή ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας

Ὡ Θεόδωρε Μάρτυς, σέ συλλήπτορα ἔχων τῆς σωτηρίας μου, καί πίστεως τῆς
θείας, προστάτην καί ζωῆς μου, ἀκαταίσχυντον φύλακα, οὐ πτοοῦμαι πότε,
δαιμόνων ἐπηρείας.

Νηστείαν τήν ἀγίαν, ὡς ἐτήρησας πάλαι, Μάρτυς, ἀμόλυντον, καί νῦν οὕτω
σοὺς δούλους, αὐτήν ταύτην λιταίς σου, διανύσαι ἀξίωσον, περιχαρῶς. καί
ἀγνῶς, Θεόδωρε

Παμμάκαρ.

Ἐπινοία ἐνθέω, ὡς διέλυσας Μάκαρ, Τυρράνου σόφισμα, καί νῦν οὕτω
πρεσβείαις, ταῖς σαῖς τῆς ἐπινοίας, τοῦ ἐχθροῦ περισώζεσθαι, παρακαλοῦμεν
θερμῶς, οἱ δοῦλοι
σου Τρισμάκαρ.

Θεοτόκιον

Ἐκ γαστροῦ σου προῆλθε, σαρκωθεῖς ὁ τῶν ὄλων, Παρθένε, Κύριος· αὐτόν οὖν
ἐκδυσώπει, ρυσθῆναι μέ πταισμάτων, καί κινδύνων καί θλίψεων. Σύ γάρ τῶν
εὐσεβῶν, πέφυκας ἢ προστάτις.

Ὡδὴ ἡ´. Τόν Βασιλέα

Παρανόμησαντα, Ἀποστάτην ὡς πάλαι, σύ κατήσχυνας σοφῆ ἐπινοία, καί ἡμᾶς
ἄσεμνων, φύλαξον μiasμάτων.

Ὡς νουνεχῆς, ὦ Θεόδωρε Μάρτυς, σύ κατέβαλες δεινόν Ἀποστάτην, καί τοὺς
Ὀρθοδόξους, σοφία σου ἐρρύσω.

Νόμω τῷ θείῳ, πεφραγμένος, θεοφρον, ἀνομώτατον διήλεγξας νόμον, φυλάξας
ἐκ τούτου, τοὺς εὐσεβεῖς ἀτρώτους.

Θεοτόκιον

Ἴνα ὑμῶ σέ, μετὰ πόθου, Παρθένε, νοητῆς αἰχμαλωσίας μέ ρύσαι, λύτρον
ἀντιδοῦσα, τό Πάθος τοῦ σου Τόκου.

Ὡδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον

Ἵμνων σέ ἐκ καρδίας, Θεόδωρε Μάρτυς, δώρων τῶν θείων ἐμέ καταπλούτισον,
ὡς δώρου θείου, φερώνυμος, Πανακῆρατε.

Μαρτυρικὴ τῆ αἴγλη, Θεόδωρε Μάκαρ, καταλαμπόμενος πάντας τοὺς σέ
γεραίροντας, φωτὶ ἀύλω, πρεσβείαις σου καταλάμπρυνον.

Ἐκ τοῦ πυρός, ὦ Μάρτυς, σθένει ὡς ἐρρώσθης, τῷ θείκῳ παρανόμου οὕτως ἡμᾶς βουλής, τῶν τυραννούντων. Θεόδωρε, σύ διασωσον.

Θεοτόκιον

Μαρία Θεόν Λόγον, ὃν ἔτεκες δυσώπει, ὑπέρ τῶν πίστει καί πόθῳ τιμώντων σέ, τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων, καί περιστάσεων.

Ἄξιον ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Καί τά παρόντα Μεγαλυνάρια

Τῶν καμνόντων πέφυκας ἰατρός, αἰχμαλώτων ρύστης, καί μεσίτης ἀμαρτωλῶν, εὐσεβῶν προστάτης, παράκλησις πενθούντων, καί κεραυνός Τυράννων, σοφέ Θεόδωρε.

Τόν ἀπό βρωμάτων τῶν μυσαρῶν, τῶν τοῦ Παραβάτου, λυτρωσάμενον τούς Πιστούς καί θρέψαντα τούτους, τροφή τή τῶν κολλύβων, Θεόδωρον τόν θεῖον, πάντες ὑμνήσωμεν.

Σήμερον μετέστρεψεν εἷς χαράν, Πιστῶν τās καρδίας, τεθλιμμένας πάλαι δεινῶς, καί τήν παραβάτου, κατέστρεψεν ἀπάτην, Θεόδωρος ὁ Μάρτυς, ὃν εὐφημήσωμεν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Τό Τρισάγιον και το παρόν

τροπάριον. Ἦχος β´.

Μεγάλα τά τῆς πίστεως κατορθώματα! Ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπί ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρί γάρ ὀλοκαυτωθεῖς, ὡς ἄρτος ἡδύς τῇ Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τās ψυχᾶς ἡμῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ὡς ἔθος μνημονεύει.

Εἰς τήν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τό παρόν Προσόμοιον Ἦχος β´.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σέ νεκρόν

Πάντων εὐσεβῶν σύ ἀληθῶς, ἔνθερμος προστάτης ἐδείχθης, Μάρτυς Θεόδωρε· πάντες οὖν προσάγομεν σοί χαριστήρια, καί σωτήρα γινώσκοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ρύσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς προσβολῆς τῶν ἐχθρῶν, πάσης ἀπειλῆς, πάσης λύπης, καί αἰρετικῶν τυραννίας, τούς πιστῶς γεραίροντας τήν Μνήμην σου.

Ἦχος πλ. δ´.

Δέσποινα προσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καί λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καί θλίψεως.

Ἦχος β´.

Τήν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθηνι, Μητέρα τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ ὑπό τήν σκέπην σου.

Ὁ ἱερεύς: Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.